

Despre Tudor Arghezi si opera sa

Tudor Arghezi - pseudonimul lui Ion N. Teodorescu - s-a nascut la Bucuresti, pe 21 mai 1880 si a murit la 14 iulie 1967, fiind inmormantat in gradina casei sale de la Martisor - Bucuresti. La varsta de 16 ani debuteaza in ziarul lui Alexandru Macedonski "Liga ortodoxa". Pana in 1910 - cand a inceput sa conduca sau sa editeze el insusi reviste si ziare precum: "Seara", "Cronica", "Cuget romanesc", "Natiunea", "Bilete de papagal" - publica la numeroase periodice ale vremii: "Revista moderna", "Viata Romaneasca", "Viata noua", "Facla", "Rampa" etc.

Primul volum de versuri, Cuvinte potrivite (1927), cuprinde teme pe care le va relua si adanci in volumele ulterioare: Flori de mucigai (1931), Carticica de seara (1935), Martisoare (1936), Hore (1939), Una suta una poeme (1947), 1907 - Peizaje (1955), Cantare omului (1956), Stihuri pestrite (1957), Frunze (1961), Poeme noi (1963), Cadente (1964), Silabe (1965), Ritmuri (1966), Noaptea (1967); postum au aparut: Frunzele tale (1968), Crengi (1970), XC (1970) etc, dezvaluind biografia spirituala a unui mare artist al cuvintului, destinul dramatic al unui eu iscoditor si nelinistit.

Inscriptiile si Creioanele, risipite in mai multe volume, sunt specii aparte, inventate de T. Arghezi, asa cum, ca prozator, va impune in literatura noastra tableta. In primele decenii ale secolului, pana prin anii 1946 - 1947, se distinge ca pamfletar. In aceasta perioada au aparut majoritatea cartilor argheziene de proza, creatii de factura mozaicala, marcate de viziunea pamfletarului, afirmand modalitati variate ale fictiunii: Icoane de lemn (1929), Poarta neagra (1930), Tablete din Tara de Kuty (1933); romanele: Ochii Maicii Domnului (1934), Cimitirul Buna-Vestire (1936), Lina (1942), iar in 1946, profesiunea de credinta a pamfletarului moralist, Manual de morala practica.

Alte volume de proza, ca Bilete de papagal (1946), Pagini din trecut (1955), Lume veche, lume noua (1958), Tablete de cronicar (1960), Razlete (1965) - sunt culegeri eterogene ce reiau texte - majoritatea pamflete - mai vechi sau mai noi, iar volumele Din drum... (1957) si Cu bastonul prin Bucuresti (1961) sunt carti de reportaj propriu-zis.

Volumele in versuri Martisoare (1936), Prisaca (1954), sau in proza Cartea cu jucarii (1931) dezvaluie fascinatia autorului pentru universul marunt, pentru o lume pura, plina de inocenta, gingasie si delicatete.

In 1962 apare primul volum al editiei de opere argheziene - Scrieri -, ajungand in 1999 la al 42-lea volum.

Incarcarile de dramaturg sunt publicate in volumul Teatru (1968). A tradus din Krilov, Rabelais, La Fontaine, Verlaine, Baudelaire, Rimbaud, Theophrast etc.

In 1946 primeste Premiul National de poezie; in 1955 este ales membru al Academiei Romane; in 1957 este laureat al Premiului de Stat; in 1965 primeste Premiul International Herder; deputat in Marea Adunare Nationala (1957).

Creator al unui limbaj original, Arghezi este scriitorul care are o mare influenta asupra intregului scris literar al vremii.